

השבת

של רבי נחמץ מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

(ספר אפי הנחל א' - מכתב צ"ב)

מכתב

ב"ה, ג' ניסן תשכ"ו.

לכבוד מחמד עיני, אשר לגדל גדלת רוממות נשמתו זכה לבטל דעתו נגד דעת הצדיק החכם האמת שהוא שרש נשמת משיח, שמשבר ומבטל הדעת של חכמת הטבע, ומגלה ומאיר הדעת של אמונת ההשגחה, למעלה מן הטבע. שלום וברכה ובריאות לאורך ימים.

קולות גדולות של שבחים אנכי שומע בכל העולמות על שזוכה למסר נפשו על קדשת ה' ולרומם דגל התורה לעיני כל העולם בכל פעם בכל נסיעותיו ופגישותיו עם מלכי וגדולי האמות.

ביאת נשמתך לזה העולם היתה רק לצרף טובת העולם, שעל-ידך יתפאר ויתפרסם שם הצדיק האמת שבונה קומתה של האמונה בדורותינו אלה מעט מעט, עד שישתלם שעור קומתה בשלמות, שכל באי עולם יראו וידעו כי ה' הוא האלקים השליט ומושל ומנהיג הכל ברצונו. גם העקר מה שזכית להיות וכו'... הוא גם-כן אך ורק בשביל זה לבד, כדי שיהיה לך כח ביותר לשמש את הצדיק המלך האמת, לגלות ולהודיע בעולם שנמצא עכשו בזמננו אלה אור חדש פלא נורא כזה אשר בחכמתו הנוראה יהפך כל העולם מרע לטוב ויתקן הכל בשלמות.

אנחנו צריכים לשמר עצמנו מאד מפנים וקלקול האהבה ומפרוד לבבות חס ושלום, רק אדרבא להשתדל להוסיף ולהרבות אהבה ואחדות זה לזה כגוף אחד ממש שנוכל להתחבר ולהצטרף יחד תמיד, כדי שעל-ידינו יתגדל ויתרבה מאד מאד בלי קץ בניי הבתים הנפלאים שבונה הצדיק האמת עד שכל ישראל יתקבצו ויתאספו יחד לכנס בהם, ואפלו השוכבים בחוף ואפלו אמות העולם יתקבצו ויכנסו לתוכם.

זה זמן רב שאני מתגעגע ומשתדל וחותר לבוא לפני הדרת פניך הנעים ויש לי קשיים גדולים כי לא נוטנים לי רשות לזה, אני סובל צער ועגמת נפש מזה לאין שעור, כי זהו נזק והפסד גדול.

עבדך ואוהבך הנאמן, המעתיך תמיד בעד בריאותך והצלחתך ובעד משפחתך היקרה והנכבדה מאד. **ישראל דב אודסר**

(ספר ימי מוהר"ני"ט - סימן ס"ט)

סיפור

... והנה בתוך שבעה בא אלי רב אחד תלמידו של הגאון מוליטשיסק ובנו של הגאון הנ"ל כדי לפקח על מעות של רבי פינחס בן הגאון הנ"ל שהיה חתן רבנו זכרוננו לברכה שהיה אז בארץ ישראל עם אשתו היא בת רבנו זכר צדיק לברכה הצדקת מרת מרים זכרונה לברכה ורצו אלו הנ"ל שימסרו המעות לידם אך אנחנו לא רצינו לתת להם דבר כי אם היה בידם היה קרוב להפסד וכו' וברוך השם אצלנו עשו המעות פרות ושלחנו להם בכבוד סך גדול בכל שנה ונתפרנסו בכבוד וברוח גדול כל ימי חייהם עד שנפטרו בשלום וגם אחר כך נשאר סך רב וחלקנו בין יורשיהם.

(ספר ימי מוהר"ני"ט - סימן ע')

סיפור

... והנה אחר כך כל ימי החורף הזה לא עלה על דעתי לצאת מנעמירוב ולקבע דירתתי פה ברסלב והיה נדמה שהיא מהנמנע לקרב עתה אנשים לדרכי הקדושים וכו' רק בעצמי חשבתי מחשבות הרבה איך לחזק עצמי להתקרב להשם יתברך עתה גם עתה על ידי התורות והשיחות והמעשיות והרמזים וכו' שקבלתי ממנו זכרוננו לברכה כי ידעתי והאמתתי, שבהדבורים הרבים מאד, שזכיתי לשמע ממנו בחיים חיותו, יש בהם די להחיות אותי תמיד להורות לי הדרך גם עתה לאחר הסתלקותו עד עולם, וכל מה שעבר בדעתי אז אי אפשר לבאר, אבל זה לא עלה על דעתי לבקש לי מקום שאוכל לדבר שם מרבנו זכרוננו לברכה להודיע לבני האדם

וזאת תורת המנחה ... (ויקרא ו, ז)

= מוגישי מנחה בצדקה =

מעלת מצות הצדקה הוא בלי שעור, וכל התורה וכל תקון העולמות תלוי בזה, כי הכל נברא בשביל כבודו, וכל כבודו נתגלה על ידי הצדקה, שעל ידה נעשה כלי לקבל השפעת הנעם העליון שעל ידי זה נעשה הולדה ונתגלה כבודו כמבאר בפנים (לקוטי מוהר"ן ב' - סימן ע"א), ועל כן שקולה צדקה ככל התורה כלה כמאמר רבותינו ז"ל. אבל צריכין להרבות בצדקה מאד, ולבקש מהשם יתברך שיוזכר לקים מצות הצדקה כראוי, שיתן הצדקה בלב שלם למען שמו יתברך באמת ושיזמין לו השם יתברך עניים הגונים לזכות בהם, כי עקר תקון הצדקה שיתגדל כבודו יתברך על ידי זה כנ"ל, על כן צריך לכוון בצדקתו רק בשביל כבוד השם יתברך, לא בשביל כבוד עצמו חס ושלום. לא כמצוי בכמה אנשים שנותנים צדקה רק למי שיש להם ממשלה וכבוד בעולם, ועל כן הצדקה גם להם לכבוד, ועל עניים הגונים וכשרים העוסקים בתורה ועבודת ה' באמת, אינם משגיחים כלל ומעלימין עיניהם מהם, נמצא שהצדקה שנותנים הוא רק בשביל כבוד עצמן. ואף על פי שבודאי גם בזאת הצדקה יש נקדות טובות, אבל על ידי צדקה כזאת אין נעשה הכלי הנ"ל בשלמות, לקבל על ידה שפע נעם העליון בשלמות. ועל כן עקר תקון הצדקה שתהיה בבחינת

מנחה, שהיא קרבן עני שנתיתו מעטת, ועל כן אינו מתפאר בה, רק כוונתו בקרבנו רק לשמים לבד.

כמו כן העשיר אף על פי שנותן הרבה לצדקה, חלילה לו להתגאות בנתינת הצדקה ולהתכון בה לכבוד עצמו, רק אף על פי שיתן לצדקה הון רב, אף על פי כן יהיה בעיניו כעני, כי באמת נגדו יתברך הכל עניים כמו שנאמר מי הקדימני ואשלים, כי הכל רק ממנו יתברך כמו שנאמר ממך הכל ומידך נתנו לך. ועל כן דוד המלך עליו

השלום בעת שנתן הון רב לנדבת בית המקדש אמר ואני

בעיני הכינותי וכו' כי החזיק כל נתינתו לעניות. וצדקה כזאת יקרה מאד כי היא בחינת מנחת עני שחביבה מאד, מחמת שכונתו רק לשמים בלי שום בחינות עצמו כלל, ועל כן נקראת צדקה כזאת בשם מנחה בחינת מוגישי מנחה בצדקה. (לקוטי הלכות - הלכות תפילת המנחה ו' - אות ד' לפי אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, אות י"ג)

אם על תודה יקריבנו ... (ויקרא ז, י"ב)

וזה בחינת חיוב ההודאה על כל היוצאין מהצרה, שהם ארבעה חיבין להודות שהם: הולכי מדברות וכו', ויוצאין מבית האסורים, וחולה שנתרפא, ויורדי הים כשעולין משם (שלחן ערוך סימן ר"ט):

כי כל הצרות רחמנא לצלן הם בחינת גלות השכינה, כי "בכל צרתם לו צרי" כידוע. ועקר גלות השכינה הוא מה שהעצבות מתגבר על לב ישראל, בחינת (בראשית ו, ו): ויתעצב אל לבו כמבאר בהתורה "אמצעותא דעלמא" (לקוטי מוהר"ן א' - סימן כ"ד). שמשם כל התאוות בפרט תאות המשגל ותאות ממון שבאין רק מן עצבות ומשם כל הצרות רחמנא לצלן. על כן כשה' יתברך עוזר שיוצאין מן הצרה צריכין להביא קרבן תודה. ועכשו שאין לנו קרבן צריכין להודות בפה בכל לבו, שזהו בחינת שמחה, כי עקר השמחה הוא ההודאה לה' יתברך שזהו עקר תכלית השמחה של לעתיד שאז יעסקו רק בתודה והודאה לה' יתברך בשמחה עצומה, בחינת (תהלים לג, ב): הודו לה' בכנור בנבל עשור זמרו לו, בחינת עשרה מיני נגינה. וכמו שכתוב "בזממור לתודה" (שם ק, א ב): הריעו לה' כל הארץ עבדו את ה' בשמחה וכו'. כי זה עקר התקון של התודה והודאה שחיבין להודות כשיוצאין מהצרה, לתקן הקלקול שמשם באו הצרות שהוא העצבות כנ"ל כדי שמענתה נחצה להנצל מכל הצרות על ידי תקף השמחה עד שזוכה לכל השקוים, לזה אור הנ"ל, שהוא עקר התכלית כמו שכתוב שם (לקוטי מוהר"ן א' - סימן כ"ד). ועל כן כל הקרבנות בטלן חוץ מקרבן תודה (ויקרא רבה פ"ט, ז. פכ"ז, י"ב):

ומתרחק ונעלם, הוא הורג אותנו עם כל החיילים שלו, זה פלא, והם ישאלו: "מה הוא מספר לעולם? אני זכיתי לראות בעיני ובלבי, מה שזכיתי לראות ולשמע פלאות כאלה, תפילה כזו, עבודת השם כזה, אמונה כזה, אמת כזה, לא רואים מיום בריאת העולם לא היה כזה, רק עכשיו מתחיל להתגלות "יְנַחֵם"...

... (רבי נתן) - הוא נסע עם בנו לעשות חופה, אז המתנגדים נתאספו עם כל העיר והלכו נגד רבי נתן והחתן לקבל אותם באבנים, היה סכנה גדולה, רבי נתן והחתן היו בסכנה גדולה, הם זרקו אבנים, עכשיו אנחנו שרים את זה, אני ראייתי מה זה, ראייתי רבנים, מפורסמים, וראיתי אחד, בן אדם אחד, רבי ישראל קרדונר, ראייתי מה זה העולם, ומה זה ברסלב, זה פלא, ברוך השם שאני חי ואני רואה שרבנו הקדוש כבש את כל העולם, דיבור אחד שלו הוא כובש כל העולם, האבנים עשו ניגון יפה, רבי נתן עשה את הניגון ביער, הם זרקו אבנים, אז הוא זימר "אשרינו מה טוב חלקינו...". אוי, היה כדאי כל המחלה, לשמוע מה ששמענו היום מרבנו...

עצות המבוראות - חג הפסח, ג-ד

עצות ותפילות

אמירת ההגדה בליל הסדר של פסח מסגלת לתיקון הברית. (לקוטי מוהר"ן סימן כ, י.) על כן צריך לומר את ההגדה בקול חזק ובהתעוררות רבה. כי אמירת ההגדה בקול חזק מעוררת את הדעת, ועל ידי זה זוכים להתגלות הדעת. היינו להבין בדעת זו את שצריך להבין באמת. וכשזוכים לדעת אמת, הוא עיקר הגאולה. כי גלות מצרים נגרם על ידי פגם הברית, ועל ידי פגם הברית נפגמת הדעת ורחמנא לצלן. אבל על ידי ספור הנסים והנפלאות של יציאת מצרים, זוכים לתקון הברית, תיקון הדעת, וזה עיקר הגאולה. גם על ידי שתיית מצוות ארבע כוסות יין בפסח, זוכים לתקון הדעת, תיקון הברית. מסעיף זה יכולים ללמד כמה צריך להזהר בכל מנהג קדוש מן המנהגים המבארים בשלחן ערוך, בהנהגת סדר פסח. כי על ידי כל מנהג ומנהג הנהוג בליל הסדר, זוכים לתקון מיוחד, ובפרט לתקון הברית, שזה כלל כל התקונים כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט.

בימי הפסח צריך להתפלל בקול אדיר וחזק, כי התפלה בועקת מסגלת לתקון הברית. כשם שאמירת ההגדה בקול גדול מסגלת לתקון הברית, כמבאר בלקוטי הלכות.

... ותהיה בעזרנו, שנוכה לקבל עלינו קדשת חג הפסח בקדשה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה גדולה. ונוכה לקיים מצוות ארבע כוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדשה ובטהרה גדולה. ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדשת המוחין העליונים, שנוכה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין דגדלות ומוחין דקטנות.

ונוכה לסדר הסדר של פסח בקדשה גדולה כראוי, ותעוררו לומר ההגדה בקול רם, בכוונה גדולה ונוראה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדול ובהתלהבות נמרץ, בקדשה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכוונה, עד שאזכה על-ידי זה לתקון הברית ולתקון הדעת בשלמות באמת, עד שאזכה לבא לחידושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כחלי אש על-ידי תפלה ותחנונים. ותזכני להתפלל אלך בהתקשרות נשמות ישראל, שתהיה תפילתנו תפלת רבים ולא תמאס את תפילתנו כמו שכתוב, הן אל כביר ולא ימאס. ויתוסף ויתגדל למעלה ותוספת קדשה רבה ועצומה על-ידי תפילתנו, ועל-ידי זה נזכה להמשיך באורי התורה מלב העליון אשר שם כתובים כל באורי התורה (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה כ):

גבורותיו וכו', זה לא עלה על מחשבתי כלל ובנעמירוב לא היה אפשר לדבר ממנו זכרונו לברכה כי-אם לפני מעט אנשי-שלומנו אבל הרב היו מתנגדים וחולקים אך מה גדלו מעשי ה' מאד עמקו מחשבותיו, וכל מה שנעשה בעולם הכל בשבילנו כי חייב כל אדם לומר בשבילי נברא העולם, בפרט בשביל הצדיק האמת והנלוים אליו.

והנה התחלת התנוצצות הישועה שיתקים השארת דעתו הקדושה לעולם ולא יכבה נרו לעולם ועד, היה על ידי שחזק השם יתברך את דעתי לעסק בהדפסת ספר התנינא והנה רבוי המניעות שהיה על זה לא יספיקו המון יריעות לספר כי לא היה בידי אפלו פרוטה אחת רוב אנשי-שלומנו היו עניים והם מפורדים ומפרדים בכמה עירות ולנסע אליהם לקבל מהם נדבות, קרוב שתהיה ההוצאה והטרחה יתרה על השבח בפרט שלא היה אפשר לי לסע בעצמי בשום אופן, מחמת כמה מניעות, ולשלח איש אחר לא יפעל כלל הן על כל אלה וכאלה היו עומדים לפני המניעות כחומות ברזל ודלתי נחשת ממש ויותר ויותר, ולא הייתי יודע הדרך איך לזכות להדפיס ספריו הקדושים עתה.

אך להיות שכבר חזק אותנו רבנו זכרונו לברכה בלי שעור, ולמדנו שאין מניעה בעולם כלל ושהעקר הוא הרצון והחשק והכסופין וכו' (כמבאר בסימן ס"ו ובכמה מקומות עין שם), על כן חזקתי את רצוני וחשבתי בזה מחשבות הרבה והכנסתי דעתי ומחשבתי בזה הרבה מאד גם סבב השם יתברך לטובה מה שהייתי אפטרופוס על נכסיו כי על ידי זה

היה לי בכל פעם עסקים פה ברסלב והכרחתי בכל פעם לנסע לפה כדי לתבע חובותי ולדבר עם חתני וכו' מענין הנסיעה למזיבוז' שהשאיר שם חנות ובית, ואחיו רצה לעכבם לעצמו ומחמת כל זה לא נקטה נפשי מנסיעה לברסלב למקום חניתי הקדושה כאשר הייתי רגיל בהיותו פה, וזה היה טובה גדולה לעסקינו גם בכל עת היותי פה ספרתי הרבה מתורותיו הקדושות ושיחותיו וכו' והזכרתי הרבה אנשי-שלומנו את גדלת נוראותיו וכו', וכל זה היה סבות לטובה לקיום השארתו זכרונו לברכה:

שיחות (ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך) ... מה ששמעתי מרבי

ישראל (קרדונר), משיח היה בעולם הזה, ולא היה כלום בגלל שהעולם היו מתלוצצים ומתנגדים "ברסלב, ברסלב", אם לא היה המחלוקת, לא ידעתי מה זה ברסלב... "יְנַחֵם" - גילה רבנו בעצמו, שום תלמיד, רבנו בעצמו גילה את זה, אתם יודעים מי אני? אני "יְנַחֵם נְחֵם נְחֵם מאומן", רואים שכל העולם מקבלים את הניגון הזה, כל העולם מנגנים על החתונה...

... כל העולם יודעים, שמונים שנה היה סגור אומן, אי אפשר להגיע לשם, אם אחד הצליח להגיע לאומן, כל העיתונאים, כל העולם היו מדברים מזה: "הו, אחד הצליח להגיע לאומן!". ועכשיו, הקומוניסטים כולם בקבר, ורבנו הקדוש כבש כל העולם, הוא גילה "יְנַחֵם", שום צדיק לא גילה את זה, זה ניגון חדש בעולם "יְנַחֵם", כל ארץ ישראל שואלים: "מה זה "יְנַחֵם"? הם לא יודעים מה זה, אז עכשיו ברוך השם אנחנו יודעים שרבנו הקדוש גילה את זה, שהוא "יְנַחֵם", יש כבר "ליקוטי מוהר"ן", ה"סיפורי מעשיות", ה"ליקוטי הלכות", עכשיו הגיע זמן הגאולה, התחיל להתעורר קצת, מישוה שמע דבר כזה "פתק", "פתק מן השמים"? "פתק"? לא שמענו מזה, למי יש בעולם פתק כזה? "עליך אמרתי". כל העולם לא יודעים מה שזה "יְנַחֵם", ולאט לאט הם ידעו, כי הם ישאלו: "מה זה? אני, אני רוצה לדעת מה זה?", הם ילמדו את זה, וכשהם ידעו ויתקרבו לרבנו, יהיה נעשה עולם חדש! זה נס חדש, כל העולם שואלים: מה זה "יְנַחֵם"? הלומדים, החסידים הם חושבים: "מה זה "יְנַחֵם"?", ירושלים, מאה שערים וכל העולם ישאלו: "מה, אנחנו רוצים לדעת מה זה "יְנַחֵם"?", יש לכם ניגון כזה, ניגון פלא כזה, מה זה?", הם באים ומספרים לנו: "שמענו ניגון כזה, "יְנַחֵם", אז נתמלא כל צרפת וכל אנגליה מ-"יְנַחֵם", איטליה, כל המדינות, סין, הם ישאלו: "מה זה "יְנַחֵם"?", אין להם שום שאלה, רק על "יְנַחֵם", מה זה "יְנַחֵם"?", "יְנַחֵם" זה ניגון שהוא מסוגל לרפאות כל המחלות, זה הניגון, אתם יודעים מה זה הניגון? "יְנַחֵם", זהו, הם יתפאלו, מה זה? הם רואים בעיניהם מחלה כזה שאין לה רפואה, זה סרטן... ורבנו הקדוש אומר: "תלך", אז מתחיל ללכת! והעולם אומרים: "מה זה, מה קרה? איפה הוא הלך?", אני שואל גם כן על היצר הרע שלי: "איפה הלך? הוא מת? אינו, איפה היצר הרע שלי? העולם הזה הוא יצר הרע, ואיפה הוא היצר הרע שלי? נעלם, נעלם לגמרי!", אנחנו, כמה שאנחנו יודעים מרבנו, ככה היצר הרע הולך

~ אחינו בית ישראל ~

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס" תרמו נא, בעין יפה, למען העלון שלכם. בכל סניפי הדואר, חשבון מספר 89-2255-7

מערכת 054-8484486 / 054-8429006
מכתבים ת.ד. 27100 ירושלים 91270
תרומות בבנק הדואר מס' 89-2255-7
שידוכים 02-5824048 (13:00-15:00)
אימייל Shabat.Breslev@gmail.com
ארכיון העלונים www.nanach.org/parsha

מוקדש לרפואה שלמה של אילנה בת בלרה, בתוך שאר כל חולי עם ישראל

לעילוי נשמת המדוכא ביסורין מנשה בן יונתן וכתאון לבית רחמני ז"ל